

Φασουλής και Περικλέτος,
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.

- Φ.—Λοιπόν ἐπῆγαν, Περικλή, καθὼς θὰ ἐννεύσης,
'στὴν Ρωμυλίαν ὁ Λεβιδὸς καὶ ὁ Γουοθὸν ἐπίσης,
ποῦ ὡς ἐφέντιδες κι' εἰ δὴδὲ μεγάλην φήμην χάριον,
μὲ πληρεξουσιότητα τὸ στάτους κθὸ νὰ φέρουν,
ἀλλὰ, καθὼς ἔ Ρέουτερ καὶ ὁ Χαθὰς μᾶς γράφει,
ἀπ' ἐκεῖ περί ἐφυγαν μὲ τὸ σικτιρ-πιλάρι,
κι' ἐνφὸς πρὸς τὸν Σουλτάνον τῶν ἐγύρζαν μὲ γλέντι
βλέπουν 'στὸ δρόμο τὸν Τζεβδέτ, πέντε φορὰς ἐφέντη.
—'Ὡρα καλή, ἐφέντη μας!—Καλῶς τ' εἶπες.—Ποῦ πηγαίνεις,
καὶ ἀπὸ ποῦ μᾶς ἔρχεσαι καὶ πόθεν καταβαίνεις;—
—'Απὸ τὴν Πόλι ἔρχομαι καὶ 'στὴν κορφή κανέλλα...
καὶ σεῖς ἀπὸ ποῦ ἔρχεσθε μὲ μούλο δίχως σέλλα;—
—'Απὸ τὴν Φιλιππούπολι καὶ πάμε 'στὸ Δοβλέτι,
νὰ 'ποῦμε 'στὸν Σουλτάνο μας κι' οἱ δὴδὲ «πολλὰ τὰ ἔτη».—
—Κι' ἐγὼ 'στὴ Φιλιππούπολι πηγαίνω, ἀφεντάδες,
νὰ φέρω ἄντε στάτους κθὸ σ' αὐτοὺς τοὺς κερα-
[τάδες.—
—Κάτσε νὰ φᾶς, κάτσε νὰ πιῆς, κάτσε νὰ τραγουδήσης,
καὶ 'στὸ Δοβλέτι 'γρήγορα μαζί μας νὰ γυρίσης,
γιατ' 'στὴ Φιλιππούπολι ὁ Στράνσκη θὰ σὲ δέσση
κι' οὐροδοχείον θὲ γενῆ τὸ κόκκινὸ σου φέσι.—
Κι' ἔτσι λοιπόν, βρε Περικλή, 'στὴν Πόλι ἐν τῷ ἄμα
οἱ τρεῖς αὐτοὶ ἐφέντιδες ἐγύρισαν ἀντάμα,
κι' ἐπέρασαν κι' αὐτοὶ καλὰ, κι' ἐμεῖς καὶ τόσο ἄλλοι,
κι' ἀπέμεινε τὸ στάτους κθὸ 'στὴν ἴδια θέσι πάλι:
ἀλλ' ὄχι, φίλε Περικλή, τὸ στάτους κθὸ τὸ πρῶτον,
ποῦ 'στὴν Ἑλλάδα ἔκαμε καὶ 'στὴν Εὐρώπην κρότον,
ἀλλὰ τὸ ἄλλο στάτους κθὸ, τὸ δεύτερον τοῦτέστι,
αὐτὸ τὸ νέον δηλαδὴ, ἕποῦ ἀποκατέστη...
Δὲν ξέρω ἂν μ' ἐννόησες ἢ ἂν θὰ μ' ἐννεύσης,
πλὴν θὰ σοῦ δώσω τάχιστα μινράς διασαφήσεις.
Αὐτὸ ποῦ λές τὸ ζήτημα μὴ σοῦ φανῆ τυχαίον...
ὕπάρχουν δύο στάτους κθὸ, τὸ νέον καὶ ἀρχαίον,
μὲ ἄλλους λόγους δηλαδὴ..
- Π.— Τί λές, μωρὲ μπιρμπάντε;
- Φ.— Ὑπάρχουν δύο στάτους κθὸ, καθὼς καὶ δύο ἄντε...
Τὸ ἓνα εἶναι πρὸ αὐτοῦ τοῦ στάτους τοῦ παρόντος,
τὸ δὲ παρὸν ἀνατροπὴ τοῦ κθὸ τ.ὸ παρελθόντος,
τὸ παρελθόν, β' ἔ Περικλή, διὰ παντὸς ἐχάθη,
τὸ δὲ παρὸν μοῦ φαίνεται πῶς ἀποκτεστάθη,
τὸ πρῶτον συνετάραξε τὰς πρὶν ἰσορροπίας,
τὸ δεύτερον πολεμικὰς θὰ ἔχη συνεπειάς,
ἂν χαλασθῇ τὸ δεύτερον, τὸ πρῶτον κθὸ θὰ γίνῃ,
ἀλλ' ἂν αὐτὸ δὲ χαλασθῇ, τὸ δεύτερον θὰ μείνῃ,
ἂν ἐπανέλθῃ δὲ τὸ κθὸ τὸ πρὸ τοῦ καθεστῶτος,
θὰ παύσῃ τῶν πολεμικῶν πρᾶσκειῶν ὁ κρότος,
ἀλλ' ἂν 'στὴν ἴδια θέσι τῶν τὸ νέον στάτους μείνῃ,
ἐμεῖς θὰ πρᾶγγέλλωμεν εἰς τὴν Εὐρώπην κτήνη
καὶ θ' ἀρχιδιέξωμε στρατιῶν: 'στὰ σύνορα τοῦ κράτους...
'Ἐτσι ποῦ λές, τὸ παρελθόν δὲν εἶναι νέον στάτους,

τὸ δὲ παρὸν ὡς παρελθόν ποτὲ μὴν τὸ νεμίζης,
καὶ πρότερον ἀμφοτέρω τὰ στάτους μὴ συγχόζης,
διότι φαίνεται σ' αὐτὰ διαφορά μεγίστη...

Π.— Μωρὲ σπαζμένη, σήμερον μετ' ἐβγάλες τὴν πίστι.

Φ.— Ἐν γένει, φίλε Περικλή, μὲ δύο λόγια σκέτα,
ἀμφοτέρω τὰ στάτους κθὸ ἀμέσως μούντζωσέ τα,
διότι καὶ τὸ παρελθόν καὶ τὸ παρὸν ἐπίσης
σὲ βεβαιούν πῶς ἀφευκτα τῆς πείνας θὰ ψοφήσης.
Καὶ ὅπως τώρα ἐξ αὐτῶν καλῶς καταλαμβάνεις,
ὅπερ τοῦ πρώτου μάχεται θερμῶς ὁ Δεληγιάννης,
ὅπερ τοῦ ἄντε στάτους κθὸ κι' ὁ κύριος Φιλίμων,
'στὴν τέχνην τῶν διπλωματῶν τὰ μάλα ἐπιστήμων,
πηγαίνει σ' ὅλας τὰς Ἀδύλας μεσοτὸς πολυμαθίας,
καὶ ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ μαζεύει συμπαθείας:
διότι ὅπως δὲν 'μπορεῖ νὰ ζήσῃ ἐν τῇ σφαίρᾳ
τὸ ἄνθος δίχως ἥλιον καὶ δροσερὴν ἀέρα,
ὅπως γυναῖκα δὲν 'μπορεῖ νὰ ζήσῃ δίχως λοῦσα,
τὰ ψάρια δίχως θάλασσα, Σιγάλας δίχως Μοῦσα,
ὅπως νὰ ζήσουν ἔν 'μποροῦν καὶ μερικοὶ μεγάλοι
χωρὶς ἐκεῖνα ποῦ κοσμοῦν τῶν τράγων τὸ κεφάλι,
καθὼς δὲν εἰμπορεῖ νὰ ζῇ ἀνέραστος ἡ κόρη
καὶ ἀνευ τῆς ζωοκλοπῆς καμπόσοι βουληφόροι,
καθὼς ἐγὼ δὲν εἰμπορῶ νὰ ζῶ χωρὶς ἐσένν,
καθὼς ἐσὺ δὲν εἰμπορεῖς νὰ ζῆς χωρὶς ἐμένα,
δὲν εἰμπορεῖ καὶ ἡ Ἑλλάς, ἡ πλήρης ἱστορίας,
νὰ ζῇ χωρὶς συμπάθειαν τῆς φίλης Ἑσπερίας.
Καὶ διὰ τοῦτο σκέπτομαι νὰ πᾶω παραχρῆμα
'στὸν Παππαμιγαλόπουλον, καὶ προχωρῶν ἐν βῆμα
νὰ τοῦ ζητήσω χρήματα ἐκ τῆς ὁδοποιίας,
νὰ περιέλθω δι' αὐτῶν τὴν γῆν τῆς Ἑσπερίας...
Τί λέγεις; πῶς σοῦ φαίνεται ἡ νέα τούτη σκέψις;

Π.— Παρακλιῶ κι' ἐκ μέρους μου ὀλίγα νὰ γυρέψης,
γιατὶ τὸ ἴδιον σκέπτομαι, βρε Φασουλῆ, νὰ κάμω,
κι' ἐπιθυμῶ τὸ ἔθνος μου σπουδαίως νὰ συνδράμω.

Φ.— Καὶ ἄμα πρὶν μαζέψωμε ὀλίγας συμπαθείας,
εἴτε κι' ἐμμέσως, φίλε μου, εἴτε καὶ ἀπ' εὐθείας,
εἰ τότε πρὶν παρασκευᾶς δὲν κάνομε καθόλου,
τὰ δύο στάτους στέλλωμεν εὐθύς κατὰ διαβάλλου,
τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον, τὸ ἓνα καὶ τὸ ἄλλο,
καὶ ἔτι τὰ ἐννόησες καλὰ δὲν ἀμφιβάλλω,
κι' ἀφίνομε τὸν Μπόμπουλη μετὰ τοῦ Δεληγιάννη
εἰς τὴν πλωτὴν Δεξαμενὴν κρὺξ λουτρὰ νὰ κάνῃ.

Π.— Ἀλήθεια ὁ Ζυγμαλὰς ἐδιώχθη ἀπ' τὴν Κρήτη;

Φ.— Προχθὲς ἐπῆγα δι' αὐτὸ εἰς τοῦ Ἀγκιλιχ τὸ σπητι
καὶ σοῦ τὸν ἔλουσα καλὰ μὲ μὴ γερὴν παπάρρα,
κι' αὐτὸς, ἀντι ν' ἀποκριθῇ, μετ' εἰναι μὴ σφαλιάρα...
ἀμέσως λόγον τοῦ ζητῶ γιὰ τὴ σφαλιάρα τούτη...
μοῦ εἰναι κι' ἄλλη, Περικλή... ἀνίδω σὺν μπαροῦτι
κι' ἀμέσως λόγον τοῦ ζητῶ καὶ διὰ τὴν δευτέραν,
ἀλλὰ καὶ τρίτην μοῦ τραφᾶ πολὺ δυνατωτέραν...
καὶ πάλιν λόγον τοῦ ζητῶ νὰ δώσῃ κι' εἰς τὴν τρίτην,
καὶ βλαστημῶ τὴν Φατιμὲ καθὼς καὶ τὸν Προφήτην
ἀλλ' ὁ Ἀγκιλιχ σηκώνεται, πετᾶ τῆς μαξιλάρας,
κι' ἐξέφρασε τὴν λύπην του καὶ γιὰ τῆς τρεῖς σφαλιάρας,
διὰ τὴν ἄντε δηλαδὴ καὶ διὰ τὰς κητόπιν,
καὶ μεῦτε διακόλωσιν νὰ στείλω 'στὴν Εὐρώπην,
κι' ἐδελτιώθῃ εὐτῶ πῶς ἡ τῶν πρᾶγμάτων θέσις,
καὶ δὲν ἐχάλασαν ποσὸς αἱ φιλικί μος σχέσεις.

Π.— Λάβε λοιπόν κι' ἐκ μέρους μου ὁδὸ τρεῖς γιὰ νὰ χαζεύης,
καὶ πρότερον τὰ στάτους κθὸ νὰ μὴν τ' ἀνακατέυης.

